

Élmény diáknak, tanárnak egyaránt

Amikor 2007-ben a *Festival d'italiano* megrendezésére készültünk a Szent László Gimnáziumban, nem gondoltuk, hogy utoljára leszünk együtt ebben a körben Ogonovsky Edit tanárnővel. Sorsszerű, hogy éppen saját iskolájában vett búcsút az „olaszosoktól” és az olaszversenytől, melynek három évtizeden át egyik lelelkesebb szervezője volt. Kifogyhatatlan energiával szolgálta az olasz nyelvtanítás, az olasz kultúra megismertetésének és megszerettetésének ügyét. E kötetben igen sokszor bukkan fel a neve, jelölül annak, hogy ezt mások is így gondolják.

E sorok írója is tőle tanult olaszul, 1971-75 között a Szent (akkor I.) László Gimnázium olasz nyelvi tagozatán. Részt vettem az 1974-es versenyen, Monoron, örömmel foglalkoztam a kötelező versenyszámmal, Ariosto művével, és az izgalomtól bódultan beszéltem a Mediciek Firenzéjéről a Szabó Győző tanár úr vezette zsűri előtt. Megragadott a vidám, családias, ugyanakkor „tudós” légkör, felemelő volt ehhez a körhöz tartozni. Az élmény tovább fokozta olasztanulási kedvemet, és bizony, nehezen tudtam csak eldönteni, hogy olasz szakon vagy a természettudományi karon folytassam-e tanulmányaimat. Győzött a családi hagyomány: a matematikát és a fizikát választottam, de azért 1975-ben, amikor iskolám rendezte az olaszversenyt, Italo Calvino egyik Marcovaldo történetének műfordításával indultam. A verseny osztálytársamnak, Dálnoki Gabriellának élőbeszéd kategóriában hozott győzelmet, ő később az ELTE olasz szakán szerzett diplomát.

Matematika-fizika szakos tanár lettem, a Veres Pálné Gimnáziumban tanítottam, és az olasz nagyon hiányzott az életemből. 1986-ban keresett meg Edit néni, hogy indul a magyar-olasz két tanítási nyelvű oktatás, dolgozzuk ki együtt a programot – ő a humán én pedig a reáltantárgyak oktatását. Nehéz szívvel váltottam iskolát, mert nagyon szerettem a Veres Pálné Gimnáziumban tanítani, de nem tudtam ellenállni sem a megtisztelő meghívásnak, sem a kilátásba helyezett több hónapos olaszországi ösztöndíjnak. Csodálatos hónapokat töltöttem Perugiában, az *Università per Stranieri* diákjaként – csupa olyasmit tanultam, amit korábban soha: olasz nyelvtant, stilisztikát, irodalmat, történelmet és filozófiát, meg zene- és művészettörténetet –, valamint Rómában, ahol középiskolában hospitáltam. Ne gondolja senki, hogy kész továbbképzési program várt; mindent nekem kellett kiharcolni,... ez viszont azóta sincs másképp(!)

Olasztudásomban némiképp megerősítve kezdtem el matematikát és fizikát tanítani az első olasz kéttannyelvű osztályban, valamint elláttam az osztályfőnöki teendőket is. Ez volt a „hőskor”, a lelkesedés átsegített minket a kezdeti nehézségeken. Ogonovsky tanárnő irányítása mellett Grazia Passa, anyanyelvi lektorral, és a később hozzánk csatlakozott többi kollégával: Klemencz Zsuzsával, Paróczai Annával, Dezső Ágnessel, Gianni Gismondival,

és Paolo Saielloval alapoztuk meg a ma húszéves két tanítási nyelvű oktatást a Szent László Gimnáziumban.

1992-ben osztályom részt vett a Móricz Zsigmond Gimnáziumban rendezett olaszversenyen; Pirandello Enrico IV című drámájának rövidített változatával arattak nagy sikert, és szereztek egy második helyezést. A két főszereplő, Keresztes Dóra és Ézsi Robin elnyerték a legjobb női és férfi szereplőnek járó jutalmat. A lászlósok a későbbiekben is nagy sikerű produkciókat vittek színre: Eduardo di Filippo *Natale in casa Cupiello* (r.: Paolo Saiello), Goldoni *La bottega del caffè* (r.: Gianni Gismondi) és *La Locandiera* (r.: Gianni Gismondi, Paróczai Anna.)

1992 óta igazgatóként igyekszem segíteni az Olasz Fesztivált, nemkülönben az olasztanítást. Igazgatói időszakomban kétszer rendeztük meg a versenyt: 1994-ben és 2007-ben. '94-ben még Edit nénivel együtt, tavaly már, sajnos, aktív segítsége nélkül. Megtanultam, hogy mekkora munka jár a szervezéssel, és csodálattal adózom a tanároknak, akik a létszám és a kategóriák számának örvendetes növekedése ellenére kézben tudják tartani a lebonyolítást.

A *Festival d'italiano* értékei szerencsére minden érintett számára egyértelműek, ezért joggal bízom abban, hogy mindig lesz vállalkozó iskola, amelyik megrendezi. Elsősorban a tanítványok érdekében, hogy minél többeknek legyen része abban a csodálatos élményben, amit nem kizárólag maga a verseny jelent, hanem a hónapokon át tartó felkészülés. A kategóriák sokasága pedig sok diákot képes sikeressé tenni, ami – az iskolába visszatérve – lendületet ad a további tanuláshoz. És nem csak a diákoknak, hanem nekünk, tanároknak is igazi feltöltődés, amiért viszont mi lehetünk hálásak tanítványainknak.

Sárkány Péter